

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Къига 112

Живко Кулић

НЕЗАШТИЋЕНИ СВЕДОК

Алма

Београд, 2012

Да више мислимо својом главом, не би нам
свако солио памет.

Ако се народ озбиљно ухвати за главу, власт ће
се сама хватати за браву.

Везаним рукама је лако показивати песницу.

Живе нас одраше. Престали смо да им идемо
низ длаку.

Окренули су ћурак наопако. Воде нас
погрешним путем.

Више не живимо од прошлости него од данас
до сутра.

Клинтонов споменик у Приштини је огроман.
Тако најбоље сведочи о размерама његових
злочина на Балкану.

Још увек нисмо одвојили жито од кукоља, јер
власт и даље млати празну сламу.

Све тече, све се мења.
Једино је наша криза вечита.

Изјаве су им пуне поштења,
а сламарице новца.

Ко је спреман да заврне рукаве,
увек има пуне руке посла.

Обећавали су нам куле и градове,
а сада нам нуде неповољне стамбене кредите.

И даље нам испирају мозак. Мисле да ће нам
тако лакше утерати памет у главу.

Историја нам је све дебља,
а географија – све тања.

Мушкарци се уздају у јака леђа,
а жене у бујне груди.

Све више тонемо, јер су на површину изашли
они који немају довољну специфичну тежину.

Да није ових, не бисмо знали да су сви греси
настали од оних.

Дављеника је лако навући на танак лед.

Паметнији први попушта,
али најчешће последњи затеже.

Догорело нам је до ноката.
И даље нам доливају уље на ватру.

Искусни државни службеници добијају отказ,
а неискусни партијски истомишљеници посао.

Ранија власт крива је за све.
Чак и за постојеће размере мита и корупције.

Сељаци имају пуне руке посла,
али стално остају кратких рукава.

Што су мандати краћи, већа је потреба
да прсти буду дужи.

Народ није крив за њихове злоупотребе,
али је одговоран за њихов избор.

Обећавали су нам већи стандард,
а сада нам нуде народне кухиње.

Ко сипа туђом кутлачом, плаћа својом грбачом.

Ко се добро лакта, ретко остаје кратких рукава.

Народ има право гласа,
а власт право одлучивања.

Ко држи све конце у рукама,
не мора пуно да заврће рукаве.

Стално нам испирају мозак.
Хоће да нас преведу жедне преко воде.

Банке се отварају на сваком кораку,
али ни у једној нема лека против беспарице.

Толерантан однос према корупцији сасвим је
разумљив. Наше друштво је демократско.

Бомбардују нас кад год им падне на памет.
Чак и када смо савезници.

Коме правда лежи у неправди,
трагови му смрде нечовештвом.

Поплаве све уништише, а власт и даље наврће
воду на своју воденицу.

Да папир трпи све потврђује и судбина
тоалет папира.

Раднички социјализам је творевина прошлости,
а тајкунски грабизам огледало садашњости.

Стално нас тапшу по раменима, а кад год могу,
забадају нам нож у леђа.

Недостаци ваздушног саобраћаја су такви
да се и из авиона виде.

Магарца је лако насамарити.

Полтрон се држи шефа к'о пијан плота.

Ко често трчи испред руде,
брзо пада с коња на магарца.

Власт би хтела и јаре и паре: да ради шта хоће и
да има подршку народа.

Да политика није курва, не би користила толико
заштитних средстава.

Ако постоји срећа у несрећи, логично је да
постоји и несрећа у срећи.

Обећавали су нам бољи хлеб од погаче,
а сада нам нуде народни хлеб.

Пси лају, а људи олажавају.

Појединци свима скидају капу.
Боље тако него да их боли глава.

Продане душе су на лошем гласу,
али и на доброј цени.

Легли смо на руду,
али кола и даље иду низ брдо.

Много смо јаки.
Нарочито кад ударамо једни на друге.

Сан сваког опанка је да се једнога дана
поципели.

Национално помирење траже потомци четника,
а подржавају и навијачи Партизана.

Све сам им сасуо у лице.
Не дам да ми прљају образ.

Кад лаж исплива на површину, истина се и за
сламку хвата.

Стално нас вуку за језик.
Нисмо им довољно показали зубе.

На кога Америка лаје
и Европа га олајава.

Један вук не чини чопор,
али и највеће стадо може да угрози.

Нема дрвета без гране,
нити власти без мане.

Ови бришу све пред собом.
Ни градска чистоћа им није равна.

Сан сваког човека је да мирно спава.

Народ види колико је сати,
али чека својих пет минута.

У парламенту је забрањено пушење,
али није пљување.

Ко много лаже, много и краде,
а ко много краде – ужива имунитет.

Америка све ради циљано.
Србију кара, Русији приговара.

Ко другог пусти низ воду,
и себе гура под лед.

Утерују нам страх у кости.
Да би нам лакше истерали памет из главе.

Ко пева – зло не мисли,
а ко пропева – лоше му се пише.

Шта вреди онолико лупање у лонце кад су нам
поново запржили чорбу.

Арапско пролеће је прошло,
а страно мешање је остало.

Ој Турчине, за невољу куме!
Пријатељ си ми по потреби,
а непријатељ по навици.

Дубоко су забраздили.
Копамо и рукама и ногама да их отерамо.

Прави су мућак.
Дали смо им мандат, а они нама шипак.

Боље је пасти с крушке
него на ниске гране.

Све је кренуло низ брдо.
Једино цене и даље иду навише.

Доста смо ишли главом кроз зид.
Сада идемо грлом у јагоде.

Извозимо квалитетне производе,
а увозимо и највеће глупости.

Многи су давно пропевали,
а надлежни и даље ћуте.

Добро су нас зауздали.
Сада мање трчимо испред руде.

Толико подрепаша,
а нико ни репом да мрдне.

Канибалима је сваки човек драгоцен.
Било жив, било мртав.

Ми исправљамо Криву Дрину,
а они нас преводе жедне преко воде.

Америка нас не испушта из вида.
Стално нам баца прашину у очи.

Благо бескичмењацима.
Не може нико да им савија кичму.

Радим пуном паром,
а немам ни динар у џепу.

Тресла се гора – родио се миш и ником ништа.
Појео вук магарца.

Ни по бабу, ни по стричевима
већ по раји и по нејакима.

Цвећаре раде пуном паром,
али им не цветају руже.

Не морамо стално бити у рату.
Довољно страдамо и у миру.

На прву лопту се не иде,
осим у фудбалу.

Стално нас мераче.
Не скидају поглед с нас.

Брбљивцу је тешко затворити уста.
Стално му је одвезан језик.

Ишли смо главом кроз зид,
али смо дотерали цара до дувара.

Држали смо их ко мало воде на длану,
а сада нам одмерају од шаке до лакта.

Провукли смо се кроз иглене уши,
али смо истерали мак на конац.

Лежећи полицајац је једини полицајац
који је увек на радном месту.

Даме ретко показују право лице,
али воле да су у центру пажње.

Ко није у стању да ведри,
не треба ни да облачи.

Ко се добро лакта,
све му иде од руке.

Велики одређују правила,
а мали извлаче дебљи крај.

На човековом лицу не пише ништа,
али се чита све.

Стално нас олајавају.
Немају за шта да нас уједу.

Политичари се баве политиком јер знају да се
од посла не живи.

Откад су на коњу, безброј пута су нас
намагарчили.

Народ највише аплаудира онима због којих је
остао празних шака.

Свануће и нама једнога дана.
Под условом да нас до тада не поједе мрак.

Затворите фрижидер,
отворите душу!

Народ је увек у праву,
али у то ни сам не верује.

Народ је отворио очи,
али још увек не види да га воде слепци.

Апетити су им све већи.
Почели су да једу и што се не једе.

Заиграће мечка и пред њиховом кућом.
Нека виде како су је дресирали.

Из народних уста у божије уши.

Некада смо живели пуним плућима,
а сада нам крче црева.

Трговина органима и даље траје.
Сада је на реду Срце Србије.

Пали су нам за око.
Стално нас држе на нишану.

Знамо шта нам мисле.
Не мислимо ни ми њима ништа боље.

Пали су у нашим очима.
Слушали смо их својим ушима.

Годинама тапкамо у месту.
Као да нас воде тапкароши.

Време је учинило своје.
Прегазило је само себе.

Мислили смо да од ових нема бољих.
Сада видимо да и од оних има горих.

Подрепашима није лако.
И међу њима влада конкуренција.

О пензионерима се води посебна брига.
Ко хоће може и преко реда да оде на онај свет.

Мислили смо да само рудари износе
злато из земље.
Сада видимо да то раде и политичари.

Ако запослени обуставе рад,
директори ће морати да обуставе нерад.

Народ више није уз њих,
али неко јесте.

Влада би давно пала,
али нема ко да јој измакне столицу.

Грађани су изједначени у правима,
али не и у привилегијама.

Власт се успешно бори
против штетних појава у друштву.
Ако треба, и народ ће искоренити.

Имају све што им треба.
Народ им више није потребан.

Народ ретко гласа за поштене кандидате.
Зна да немају шта да траже у политици.

Пре ће се искоренити полиција него криминал.

Народ је спреман да отвори душу,
али још увек не сме да отвори очи.

Силиконске даме су последња реч технике.
Захваљујући томе, продужен им је
рок употребе.

Жуто-црвена коалиција је премазана
свим бојама.

Многи су на време ухватили маглу,
да их не би појео мрак.

Они су се обезбедили до краја живота,
а ми живимо од данас до сутра.

Власт је задовољна својом владавином,
али сматра да заслужије бољи народ.

Највеће грешке најчешће праве безгрешни.

Данима су говорили да више нећемо живети
од данас до сутра.
Од тога нам је остало једино мало сутра.

Мајка нас рађа, земља храни,
а власт сахрањује.

Годинама их окивамо у звезде, а понашају се
као да су пали с Марса.

У алеји великана је више гробова
него великана.

Док не ставимо све под лупу,
нећемо знати колико су пролупали.

Да их мање окивамо у звезде,
Сунце би нас давно огрејало.

У лажи су кратке ноге,
али велике могућности.

Многи су пали с коња на магарца,
јер нису на време легли на руду.

Ко држи све конце у рукама,
не мора да се провлачи кроз иглене уши.

Брзо ће их одувати ветар.
И даље нам продају маглу.

Изгледа да нам натоизација Балкана не гине.
Ко је преживи – пуцаће.

Ако они издрже до краја мандата,
ми нећемо ни до краја месеца.

Ако похапсимо све тајкуне,
ко ће нам кројити политику?

Судбина им виси о концу.
И њихово клупко је почело да се одмотава.

Да смо им на време смрсили конце,
сада се не бисмо провлачили кроз иглене уши.

Пси лају, а криминалци пролазе.

Мандати су им ограничени,
а апетити неограничени.

Слога кућу гради,
а неслога и државу разграђује.

Где неправда цвета,
правда се сасеца у корену.

Батина има два краја,
али се најчешће усмерава према онима
који једва састављају крај с крајем.

Мито врти где бургија неће.

Подржавали смо их на сваком кораку,
а они су узимали где год су стигли.

Перу руке од тајкуна,
а годинама су им гледали кроз прсте.

Богови ретко аплаудирају,
јер држе све конце у рукама.

Каријеристима све иде од руке,
јер знају коме треба аплаудирати.

Њихов једини грех је што су трговали
људским органима.
Остале злочине чинили су
за добробит човечанства.

О пуковнику све најбоље, рече капетан.

Атентатори се не плаше телохранитеља
него телобранитеља.

Политичари пате од несанице.
Вероватно зато што спавају
на препуним сламарицама.

Ситуација би се давно избистрила,
али не дају они што лове у мутном.

Да смо им на време показали зубе,
сада не бисмо носили протезе.

Демократија подразумева борбу мишљења,
а не размену удараца.

Много су се накостршили.
Више им не идемо низ длаку.

Сан сваког политичара је да има
доживотни мандат.

Постали смо двоструки рекордери.
По увозу глупости и по извозу памети.

Прогласили су нас небеским народом,
јер мисле да смо пали с Марса.

Прихватили су готово све
комунистичке принципе.
Раде шта хоће, а узимају колико им треба.

Да смо се више уздали у се и у своје кљусе,
мање би нас намагарчили.

Савили су нам кичму,
да би нас лакше бацили на колена.

И највећи лажови понекад говоре истину.

Многи су нас надвисили,
а нису нам ни до колена.

Власт млати празну сламу,
а тајкуни и даље пуне сламарице.

Ставили су нам омчу око врата.
Недостају им још само вешала.

Против поскупљења се треба борити,
али не по сваку цену.

Биле су то године какве се не памте.
Касније се испоставило да их треба
што пре заборавити.

Све мање су на цени, јер су предуго на сцени.

Многи нас годинама заобилазе,
јер их је срамота да нас погледају у очи.

И други су садили лубенице,
али смо једино ми обрали бостан.

Њихова прича не пије воду,
али њоме вешто испирају уста.

Ушли су нам под кожу.
Сада нас живе одраше.

Мало-мало, па нас зову
на информативни разговор.
У име демократије.

Ко год победи, народ је изгубио.

Покислом певцу није ни до чега.
Свеједно му је да ли је старија кокошка
или јаје.

Једино сељак пљује у дланове.
Сви остали користе их за аплаудирање.

Власт и није нека привилегија.
Радиш шта хоћеш, али само у току мандата.

Иако је политика велика курва,
не памти се да је неко тужио за развод брака.

Многи трче испред руде,
мислећи да иду испред времена.

Маторе људе више мучи одсуство младости
него присуство старости.

Дали смо им диригентску палицу,
а довели су нас до просјачког штапа.

Цена им је пала. На њихову срећу,
давно су се продали.

Сити смо свега.
Све је више народних кухиња.

Коначно знамо истину.
Стално су нас лагали.

Одувек смо били крава музара,
а сада смо постали и овца за шишање.

И раније су нас лагали,
али им нико није веровао.

Не липши народе до зелене траве.

Шта вреди што имамо јака леђа
кад сами себи скачемо у стомак.

Знали смо да нас не виде,
али нисмо веровали да су толики слепци.

Без алата нема ни најстаријег заната.

Здравствено стање им је релативно добро.
Оперисани су једино од мозга.

Боље бити мало пијан него мало трезан.

Операција је успела.
Пацијент је умро.
Витални органи су спремни за продају.

Знали смо и за боље дане.
Замениле су их горе године.

Законе доноси проста већина,
а примењује наивна мањина.

Боље мртав пијан него мртав болестан.

Стално тапкамо у месту,
јер правимо грешке у корацима.

Кога прегази време,
највише прича о прошлости.

Ударају на сва звона.
Предосећају да им је одзвонило.

Боље власт у руци него част на грани.

Борили су се лонцима и пиштаљкама
да дођу на власт,
а сада копају и рукама и ногама
да на њој остану.

Они млате празну сламу,
а народ се и за сламку хвата.

Понекад је мудрије испасти глуп
него бити паметан.

Док су били нико и ништа
– вукли су нас за рукав,
а откад су постали неко и нешто
– вуку нас за уши.

Будућност ће бити лепа.
Под условом да је не поредимо с прошлошћу.

Боље Вранац у руци него грозд на грани.

Бог нам је једини заштићени сведок.

Некада смо их шили у свему,
а сада нам кроје судбину.

Хвале се мостовима.
Хоће да нас преведу жедне преко воде.

Имунитет нам је пао,
али и на то смо имуни.

Будућност је на прагу,
али не наше куће.

Што могу да узму данас,
не остављају за сутра.

Власт нам је веома ефикасна.
Шта год јој нареде, одмах извршава.

Веома су успешни.
Баве се само собом.

Трагови им смрде нечовештвом.
То им не мирише на добро.

Показали су право лице.
На њему нигде нема образа.

Цео мандат млате празну сламу.
Да народу буде боље.

Корупција је велики проблем.
Зато се власт њоме све озбиљније бави.

Не знају где ударају.
Час у клин, час у плочу.

Њихови ставови толико су поштени
да и Црна Гора мора да црвени.

Њихову снагу не опредељује само њихова моћ
него и наша немоћ.

С онима смо кренули испочетка,
а с овима догурали до краја.

Власт квари људе.
Зато се најчешће ослања на нељуде.

Поштовали смо их као зеницу ока свог.
Нисмо знали да су толики слепци.

Ретко стижемо до краја,
јер увек крећемо од почетка.

Све више нам иду на живце.
Као да смо их довели да нам кидају нерве.

Ови су нас одушевили на почетку,
а они – разочарали на крају.

Разлика између проституције и корупције је у
томе што проституција цвета ноћу,
а корупција и дању и ноћу.

Жути су нас толико префарбали
да би им и црвени могли позавидети.

Пре и после дела треба руке прати.

Ко има дугачак језик,
сам себи затвара уста.

Власт подржава слободу медија.
Контролише само оне који јој нису наклоњени.

Опозиција зна шта треба да се ради,
али само док не дође на власт.

Треба се борити за неодређене.
Одређени су ионако на погрешној страни.

Да се понашају као у време предизборне
кампање, где би нам био крај.

И ми коње за трку имамо,
али су набили главу у песак.

Власт се разочарала у народ.
Све јој мање кличе.

Народ их је подржао.
Веровао је да ће се десити чудо.

Антиглобалисти свих земаља, уједините се!

Ни највећа мазга не воли превише да коњоше.

Сан сваког мајмуна је да га прати
бар један горила.

Знам те коњу кад си магарац био!
Нимало се ниси променио!

Стране менторе слушају,
а своје грађане прислушкују.

Ко ради, тај и греша,
а ко не ради, тиме се теши.

Власт с оптимизмом гледа у будућност.
Верује да ће глад победити.

Њихова злодела су њихова највећа дела.

Дан безбедности једини је дан полицајаца.
Сви остали дани су дани криминалаца.

Америка оком, Европа скоком.

Власт је широке руке.
Пола пије, пола себи даје.

Београдски аеродром је најбољи у региону.
То се и из авиона види.

Стално се бусају у груди.
Једва чекамо да им видимо леђа.

Србија ће постати велики произвођач вина.
Кад на врби роди грожђе.

Сељаци су обрали бостан.
Немају коме да продају лубенице.

Горски вијенац је преведен на готово све језике.
Било је крајње време да се prevede и на
црногорски.

Годинама смо живели као браћа,
а сада не можемо ни као комшије.

Прва љубав се не заборавља,
а последња не памти.

Епска поезија је наше непроцењиво благо.
Зато је трајно архивирана.

Народ не мора да се бави политиком,
али мора да трпи власт.

Проститутку не занима колико пацијент може
него колико плаћа.

И највећи магарац зна како се носи самар.

Бик има очи, али не прави разлику између
обичне краве и краве музаре.

Довели су их лонци и шерпе,
а одвешће их кука и мотика.

Заштићени су као бели медведи, а понашају се
као гладни вукови.

Лажи, мажи, па за појас задени.

Ко их не зна – скупо би их платио,
а ко их зна – јефтино би их продао.

Појединци се одричу својих корена.
Као да из њих коров расте.

Бракови се све више разводе.
Чак и ако су истог пола.

Стари занати полако одумиру.
Једино проституција и даље цвета.

Зна народ колико је сати,
али није тренутак да им то каже.

Полтрон је висококвалификовани подрепаш.

У власти више нема издајника.
Унапређени су у плаћенике.

Хранимо се веома јефтино.
Једемо сами себе.

Власт длаку мења, али ћуд не.

Вук на овцу своје право има,
али га тешко остварује.

Наши корени нису од јуче.
Жилав смо народ.

Све лађе су нам потонуле.
На површини су остале само јахте.

Србија ће пожелет' војнике,
ал' војника нигде бити неће.

Од обећаног раја ни трага ни гласа.
И да смо у паклу, више би га било.

Знамо да је Србија обећана земља,
али не знамо коме.

Теже се подноси кост у грлу
него камен у бубрегу.

Држе нас на дистанци,
али смо им и даље у домету.

Генерална проба је отказана.
У истом термину даје се премијера.

Поносни смо на своје потомке.
Не љуте се што немају боље претке.

Мандати пролазе,
а неиспуњена обећања остају.

Док сам био друг – живео сам к'о бубрег у лоју,
а када сам постао господин
– добио сам камен у бубрегу.

Другарице и другови су живели од свог рада,
а даме и господа животаре
од социјалне помоћи.

Покислом певцу је лако тражити длаку у јајету.

Уништили смо сточни фонд.
Да није Пинк телевизије,
не бисмо имали ни једну озбиљнију фарму.

Народне кухиње нису довољне.
Очекује се масован прелазак на контејнере.

О гладнима све најлепше.
Како је кренуло, сви ћемо доћи на ред.

Гласноговорник је доушник који шапуће на уво
хиљадама људи.

Власт има добар програм,
али њиме нису обухваћени обични грађани.

Власт посебно брине о слепцима.
На пример, не брани им да отворе очи.

После толико година причања,
све се заврши минутом ћутања.

Псима рата аплаудира се у Вашингтону,
а браниоцима мира суди у Хагу.

Причај, причај, па за појас задени!

Говори осмехом!
Да те цео свет разуме.

За народ је најбоље да ћути,
а не да прича глупости о носиоцима власти.

Порези су све већи.
Још мало, надмашиће и вредност имовине.

Они су заобилазили истину,
а ови нас отворено лажу.

Да би се дошло до голе истине,
лажи се морају разголитити до краја.

Празна глава и магарцу скида капу.

Све је више превртача.
Људи воле промене.

И за тринаесто прасе има наде.
Може да сиса весла.

Народ гладује и ћути.
Докад, видећемо.

Част се брани образом,
а власт свим и свачим.

Њихов животни минимум
постаде наш недостижни максимум.

Боље је писати графите
него ићи главом кроз зид.

Криви смо што смо живи,
а оптужени смо и за друге ствари.

Људски је грешити,
али не целог мандата.

Њихове грешке су велике, али је наша већа.
Омогућили смо им да их некажњено праве.

Почели су да дубе на глави.
Очигледно је да им гори под ногама.

Направили су циркус.
Народ се ионако не разуме
у озбиљне представе.

Судбина тринаестог прасета је најочигледнији
доказ породичног насиља.

Народ је хтео промене, али на боље.

С онима се није знало ко пије, а ко плаћа,
а с овима се зна – они пију, а ми плаћамо.

Бесмртници не умиру,
али друге радо сахрањују.

Превртачи су увек у заклону.
Понашају се како ветар дува.

Кад човек падне с коња на магарца,
сви гледају да га насамаре.

Радимо као коњи,
а плаћају нас као да смо магарци.

Кад чујем за њихове донације, најежим се.
Плашим се да их не побркају
с касетним бомбама.

Годинама путујемо ка Европи,
а нисмо ни за педаљ мрднули.

Латиницу мазимо, а ћирилицу газимо.
Време је да окренемо други лист.

Политичари ретко пљују у дланове.
Нису навикли да прљају руке.

Да смо се боље организовали за почетак,
где би нам био крај.

Добро смо информисани.
Често нам приређују информативне разговоре.

Није нам стало до повратка оних
него до одласка ових.

Извадили смо их из мртвих.
Сада се живи поједосмо.

Годинама млатимо празну сламу,
а сада се и за сламку хватамо.

Ко има јака леђа, може стално
да се буса у груди.

Пун месец одговара свима,
али многима више прија полумесец.

Да се свака грешка поштено плаћа,
свет би преко ноћи банкротирао.

Ако икада уђемо у Европу,
треба добро да размислимо
колико ћемо се у њој задржати.

Ако се ванземаљци икада појаве,
прво ће потражити Србе.
Биће им част да се најпре упознају
с небеским народом.

И највећи слепац понекад отвори очи.

Политичка сцена је веома узаврела.
Пуна је усијаних глава.

Горски вијенац се може преводити,
али се не сме фалсификовати.

Власт чека и следећи мандат.
То је изричит став страних ментора.

Толико су нас насамарили
да нам се и највећи магарци смеју.

Човек се познаје по лицу,
а нечовек по наличју.

Стално се боримо за боље сутра,
а увек суочавамо са мало сутра.

Лажу, краду, али никако за појас да задену.

Рукавице смо окачили о клин,
али су нам песнице и даље на дохват руке.

Боље је волонтирати него цабе радити.

Ко има дугачке прсте не мора да пљује
у своје дланове.

Ко има шта да каже,
треба на време да почне да прича.

Пензионери би некако састављали крај с крајем,
али морају да издржавају
своје незапослене потомке.

Учинили смо све да дођу,
а сада не можемо да урадимо ништа да оду.

Зуб за зуб, око за око,
Косово за Европу.

Место им је у зоолошком врту.
Много су поживотињили.

Демократа има у изобиљу,
а демократије нема ни за лек.

Преовлађују високи, осредњи и ниски људи.
Великих је све мање.

Млади не могу да гледају како Србија годинама
улази у Европу.
Зато сами одлазе у иностранство.

Морају да мењају свој репертоар.
У бајке више ни деца не верују.

Све је више неопредељених бирача.
Знају људи шта хоће.

Вођа је демократски настројен.
Диктатура му је само хоби.

Кад диригент постане полицајац,
палицу одмах претвара у пендрек.

Директори су решили да промене лист.
Радници више не морају примати плату.

Диплома није мачији кашаљ,
али је незапослени могу окачити мачку о реп.

Што се више пузи,
брже се напредује.

Људи су постали веома комуникативни.
Све више причају сами са собом.

Ко признаје, пола му се прашта,
а може да постане и заштићени сведок.

Наша одговорност не застарева.
Криви смо што смо живи.

Србија има посебну тежину.
Зато јој је стављена јака омча око врата.

Хашки суд је толико неправедан
да је за њега и преки суд праведан.

Многи ни криви ни дужни труну у затвору.
Још је више оних који се на правди Бога
налазе на слободи.

Тајкуни напред, остали стој!

Транзиција је лоше избалансирана.
Производи више губитника него добитника.

Ко о чему, народ о снижењу,
а власт о поштењу.

Још увек нисмо дошли до дна,
јер брод и даље тоне.

Климатске промене све су веће.
Погрешни људи и даље ведре и облаче.

Полиција не дрема што јој се спава
него што не сме све да види.

За рат нам нису потребни непријатељи.
Ако треба, ратоваћемо и са пријатељима.

Докази су очигледни, али судија има право
на слободно судијско уверење.

Толико су дигли њушку да ће им и чукунунуци
ићи погнуте главе.

Разлика између терориста и империјалиста је
у томе што терористи убијају појединце,
а империјалисти народе.

И међународно право је право,
али само на папиру.

Вршење власти је нехуман чин.
Само политичари се могу тиме бавити.

Многи би дали веру за вечеру,
али не знају коме.

Ко има овакву власт не треба да брине
за егзистенцију њених потомака.

Раније су нас водили бивши робијаша,
а сада нас предводе будући затвореници.

Држава стално увећава свој апарат.
Изгледа да јој се не одумире.

На једној страни су богате државе,
а на другој богати државници.

Ни држави није лако.
Једни је краду, а други черупају.

Народ више неће да стеже каиш.
Одлучио је да стегне петљу.

Десиле су се велике промене.
Промењен је назив готово свих улица.

Демократија нам је толико развијена да је ни
милиони демонстраната не могу угрозити.

Власт има озбиљне примедбе на рачун народа.
На следећим изборима тражиће његово изузеће.

Душу су продали немилосрдном ђаволу,
а образ Милосрдном анђелу.

И ђаволи имају свој рај.
Ђавољу варош.

Ухватили смо воз за Европу,
али и даље путујемо споредним колосеком.

Стара добра времена су прошла,
а нова нису дошла.

Будимо људи!
Нељуди и без нас има доста.

Некада смо живели заједно,
а сада животаримо једни поред других.

Дубоко су забраздили.
Једино се плаше куке и мотике.

Нема хлеба без мотике ни богатства
без политике.

Живот је једина школа која ради
и дању и ноћу.

У почетку су узимали колико им треба,
а сада грабе и што им не треба.

У раскораку смо с животом.
Не хватамо корак с временом.

Бављење политиком не подразумева
пуне руке посла него пуне џепове пара.

Ко иде погнуте главе,
не мора много да савија кичму.

Тешко земљи којом војска прође
и народу коме НАТО дође.

Издајници имају пуне руке посла.
И живе хероје сахрањују.

Боље је да нам сто непријатеља покаже зубе
него да нам један пријатељ окрене леђа.

За дочек високих државника користи се
и црвени тепих.
Вероватно да би имали испод чега
да баце актуелне проблеме.

Издајници не воле химну.
Њоме се буде патриотска осећања.

Од ува до ува и трач се скува.

За место под Сунцем боре се и они
који су ухватили маглу.

Преци су наша славна прошлост,
а потомци наша светла будућност.
Једино смо ми наша ружна садашњост.

Народ би им више аплаудирао,
али су му везане руке.

Будућност нам је светла,
али прети опасност да је поједе мрак.

Народ је отворио очи, али се прави
да ништа не види.

Сведок је спреман да говори истину,
али не зна у чију корист.

Да су други трговали људским органима,
и Хаг би им био мало.

Поново су нам запржили чорбу.
Крајње је време да се опасуљимо.

Власт стално показује зубе,
а народ нема паре ни за протезе.

Најпре заврни рукаве па онда трљај руке!

Једни ратују,
други их позивају на прекид ватре,
а трећи их јуначе.

Данас је тешко остати нормалан.
По свему судећи, тако ће бити и сутра.

За човека више нема зиме.
Због њега се чак и ледници отопљавају.

Ко има јака леђа не мора никог
да тапше по раменима.

Многи се радо враћају у прошлост,
јер све теже подносе садашњост.

Око нас се стално нешто кува.
Ко год хоће може да нам запржи чорбу.

Имамо више јефтино продатих државника
него добро плаћених радника.

Млади одлазе, а родитељске сузе остају.

Обећавају мед и млеко,
а шта год нам понуде – има горак укус.

Ситуација је под контролом.
Све је у њиховим рукама.

Тресла се гора, родио се Викиликс.

Пре сваког молитвеног доручка
приређује се бар по једна тајна вечера.

Време ради за нас,
али ни с невременом се не треба играти.

Пред законом су сви једнаки,
а надлежни органи се труде да ту неправду
бар мало ублаже.

Јавни сектор је феудализован.
Свака партија има свој феуд.

Западни моћници нас често посећују.
Враћају се на место злочина.

Певачи имају своје фанове,
а политичари своје кланове.

Боље је у погрешно време бити на правом
месту него у право време бити
у погрешном друштву.

Народ треба да ужива
у тековинама демократије,
а не да кука што нема од чега да живи.

Против пироманије се треба упорно борити.
Једном ће ваљда упалити.

Народ би дотерао цара до дувара,
али се нашао уза зид.

Власт ужива од мандата до мандата,
а народ животари од данас до сутра.

Ђаво не оре и не копа него смишља
генетски модификовану храну.

Пола пију, пола себи дају.
Ни Марко Краљевић им није раван.

Постали смо сенка од народа.
Живљи се из гроба ваде.

Криминалци нису на власти,
али за сваки случај учествују у њој.

Циркузанти свих земаља, уозбиљите се!

Да се мање ослањамо на магарце,
били бисмо на коњу.

Балканско клупко се споро одмотава
јер Запад држи све конце у рукама.

Мађарима је коначно пао камен са срца.
Сада ни Србија нема море.

Србија и Мађарска немају море,
а имају прваке света у ватерполу.
Да немају ни копно,
имале би и прваке света у фудбалу.

Дани комедије трају данима,
а дани трагедије годинама.

Аргументи су нам јаки,
али су нам представници слаби.

Криза још није прошла, а кад ће – не знамо.

Скупштинска заседања више прате пензионери
него посланици.

Други се добро сналазе са два прста,
а ми лоше и са три.

Добро је што су нам закони лоши.
Нико не мора да брине што се слабо примењују.

Многи су остали без пребијеног динара,
а надлежни за то ни пет пара не дају.

Прошла су стара добра времена.
Дабогда се више никада не повратила.

Да није вођиног дела, вођин лик био би сасвим
прихватљив.

Захваљујући земљиној тежи,
човеку није било тешко да сиђе с дрвета.

Контејнери на све стране,
а пензионери и даље кукају.

Што можеш узети данас, не остави за сутра!

Глава нам је и даље у торби.
Једва смо се изборили да не буде у сандуку.

Многи криминалци су на слободи.
Није им суђено да буду у затвору.

Стандард нам је толико угрожен
да ни најбољи статистичари
не могу да га поправе.

Ни посланици више нису мутави.
Уместо да губе време у сали, седе у ресторану.

Криминалци су свуда око нас.
Једино их нема међу нама.

Знам те пушко кад си пиштољ била!
И тада си пуцала у празно!

Сизиф се могао жалити на услове рада,
али не и да је без посла.

Тринаесто прасе не страда због вишка прасиди
него због мањка сиса.

Да нам нису сломили крила,
друге птице би нам певале.

Пролазимо ко бос по трњу,
јер нас предводе папучари.

Болести зависности најчешће погађају оне
који су се прерано изборили за независност
од родитеља.

Злопамтилу се може приписати све и свашта,
али не и да има кратко памћење.

Држава нема намеру да одумре.
Не жели да ожалости толике чиновнике.

У влади је више скрштених руку него
заврнутих рукава.

Власт има план за излазак из кризе.
Треба затварати предузећа,
а отворати коцкарнице.

Алкохоличари знају да је у вину истина,
али не манишу ни друга пића.

Дављенику не помаже велика прича
него појас за спасавање.

Све је исто, само пара нема.

Постали смо велики оптимисти.
И даље верујемо да ће нам бити боље.

Запад се бори за узвишене циљеве,
а стално се користи ниским ударцима.

Борили су се за независност Косова.
До последњег људског органа.

Знају они да овако више не може,
али не знају како може.

Туђе нећемо, своје не дамо,
али нас нико ништа не пита.

После гласања нема кајања.

Робовали смо пет векова и на крају смо се
ослободили. Ако треба,
такав подвиг можемо поновити.

Пас не лаје газде ради него себе ради.

Власт је преузела врућ кромпир.
Намерава да га подели народу.

Запослени имају право на већа примања,
али не на рачун послодавца.

И раније смо тапкали у месту,
али смо повремено изводили и скокове у даљ.

Пси рата морају стално да реже.
У супротном, не могу рачунати
на Нобелову награду за мир.

Ни по бабу, ни по стричевима него како за кога.

Сиротињи није неопходна народна кухиња.
Ионако стално гута кнедле.

Водећи новинари су добро обавештени.
Једино не знају ко их плаћа.

Запад је све толерантнији.
Допушта неограничено увлачење у задњицу.

Дали су веру за вечеру,
а земљу за фотељу.

Политичари су веома самокритични.
Стално пљују, па лижу.

Није ми што нам соли памет
него што су га пресолили.

Што је више коалиционих бабица,
то је килавија власт.

И најискуснији гробар једнога дана
мора доћи на ред.

Шеф дипломатије се стално потуца
по белом свету.
Као да нема кров над главом.

Криминала је одувек било,
али никада није било толико криминалаца.

Стално покушавају да нам запрже чорбу.
Као да не знамо чије је то масло.

Од извоза памети нема веће глупости.

Покислом певцу не смета што је покисао
него што и ћораве коке мисле
да има пилећу памет.

Неправде је одувек било,
али никада није било тако мало правде.

У мајчином загрљају је лако добар бити.
У таштиним канцама се познају јунаци.

Није тешко бити фин, али је тешко наћи разлоге
због којих би требало такав бити.

Западна демократија се намеће репортерима,
а утерује бомбардерима.

Наши фудбалери живе у облацима.
Зато не умеју да спусте лопту на земљу.

Престали смо да тапкамо у месту.
Идемо корак напред, два корака назад.

Отопљавање односа с непријатељима захтева
замрзавање односа с пријатељима.

Иза сваког успешног мушкарца стоји успешна жена, а иза сваког успешног хомосексуалца успешан мушкарац.

Улице су постале јако сумњиве.
Увек су на истој адреси, а стално мењају своје име и презиме.

Пашњаци ће пожелети стада,
али стада нигде бити неће.

Предизборно обећање лудом радовање.

Утакмица је била врло неизвесна јер је
договорени резултат рано постигнут.

Продали су земљу за јефтине паре.
Било им је испод части да се данима ценкају.

И мајку би продали за паре,
али немају коме.

Изгубили су памћење.
Не сећају се ниједног предизборног обећања.

Разлика између мађионичара и политичара је у томе што мађионичар немогуће претвара у могуће, а политичар могуће у немогуће.

Између власти и опозиције постоји нераскидива веза. Преварени народ.

Ништа нас не сме изненадити.
Спремамо се за оно најгоре.

Када би се црна овца претворила у птицу,
постала би бела врана.

Политичари имају добар апетит.
Једу оно што се не једе,
а лижу и оно што су пљували.

Злато се вади из земље, али га у великој
количини има и у подземљу.

Ни криминалцима није лако.
Раде даноноћно.

Боље је зрно мудрости него брдо пара.

Залажемо се за социјалну правду.
Ко има – увек да има,
а ко нема – и не треба да има.

Влада се залаже за социјалну правду.
Рачуна и на помоћ Црвеног крста.

Видела Србија да сви иду у Европу
па и она дигла сидро.

Доказали смо да нисмо слепци.
Сада нас гледају другим очима.

Било је и раније кризних периода,
али нису трајали деценијама.

Америка је велики заговорник мира и још већи
произвођач рата.

Два ока у глави више нису заједно.
Сада имају различите погледе.

Све је више увезене робе.
Још мало, биће је и за извоз.

Демонстранти су испребијани на мртво.
Био је пренос уживо.

Млади одлазе у иностранство,
а стари на онај свет.
Остали не знају шта ће са собом.

Њихове злочине јавно осуђујемо.
То потврђује и скривена камера.

Историчари нам говоре истину о прошлости,
а политичари лажи о садашњости.

Историја је као самопослуга.
Што год пожелиш, у њој можеш наћи.

Главни кривац је пронађен, али је постао
заштићени сведок.

Пронашли смо начин да утолимо глад.
Једемо сами себе.

Од њихове владавине права остало је само
право владавине.

Нобелову награду за мир чешће добијају пси
рата него голубови мира.

За власт су резервисане рупе у законима,
а за народ рупе на путевима.

Жртве рата нас узалуд опомињу.
Још мало, нећемо смети ни да их споменемо.

И последњи може да се рачуна као први.
Ако му ветар дува у леђа.

Више се не исплати бити издајник.
Све је јача конкуренција.

Живим као пас.
Не сећам се када сам последњи пут јео
као човек.

И народ је од крви и меса,
али се на њему виде само кост и кожа.

Послушно јагње две мајке сиса,
а непослушно завршава на ражњу.

Човек може да живи на високој нози,
али не мора да гледа с висине.

Народ има право да се храни,
али га не мора користити сваки дан.

Ситна боранија се опасуљила,
али јој и даље крче црева.

Пасуљ не подноси тишину.
И док се вари, воли да пуца.

Имају славу и добро одело,
али им недостају лик и дело.

У двору има места за једну луду,
а у парламенту за више лудака.

Једна рупа не чини провалију,
али до ње може довести.

Не тражимо да нам гледају кроз прсте
него да и они заврну рукаве.

Криминалци су јако опрезни,
али муњевито прелазе с речи на дела.

Јефтино су нас продали.
Скупо ће их коштати.

Старима је најтеже.
Болести притискају, а пара ни за лек.

Власт не занима капитализација.
Више јој се свиђа капитулација.

Интегритет Србије и даље се доводи у питање.
Прешли су сваку границу.

И највећа будала каже по неку паметну реч.

Није нам што су се продали за ситне паре
него што не оставише нешто и за нас.

Коров је неуништив.
Не стиди се својих корена.

Два олоша убише Његоша.

Да би покојник поново постао пуковник
мора прво да докаже да је у међувремену
постао покајник.

Ђаво је дошао по своје.
Донео га је милосрдни анђео.

Све иде по плану.
Једино се народ отргао контроли.

Власт има јасну визију,
али народ гледа погрешну телевизију.

Годинама смо цитирали Маркса,
а сада се понашамо као да смо пали с Марса.

И власт сита и опозиција на броју,
а народ шта му Бог да.

Власт је у сталном контакту с народом.
О томе сведоче и све учесталији
информативни разговори.

Стално градимо путеве,
а никако да изађемо из ћорсокака.

О комшији све најлепше, али то не значи
да не треба да му цркне крава.

Живимо као сав нормалан свет.
Све теже састављамо крај с крајем.

Гласали смо за Наду и Веру,
а неко нам је подметнуо Курту и Мурту.

Добра вест је да је комшији цркла крава,
а лоша да ни нашој није добро.

Искусни криминалци су веома дискретни.
Све раде у рукавицама.

Када смо се одрекли српа и чекића,
латили смо се пушке и пиштоља.

Власт је веома транспарентна.
На сваком кораку демонстрира силу.

Кад човек исплива на површину,
с презиром гледа на дубину.

Ако је ћутањем све речено,
свака реч је сувишна.

Кад талог исплива на површину,
и ђубре му скида капу.

Сити смо добровољних давалаца крви.
Требају нам добровољни даваоци хране.

У Европу се не иде усправне главе
него савијене кичме.

Америка је у кризи, али ће некако опстати.
Неће гром у коприве.

Комби партије немају нарочиту тежину,
али су добре за шлеповање.

Окривљују нас за све и свашта.
Камо среће да смо толико моћни.

Ако је лутрија игра на срећу,
руски рулет је игра на несрећу.

Радили су нам све и свашта.
Мислили су да смо нико и ништа.

Црној овци је сваки дан црни петак.

И највећа шкртица може постати расипник.
Ако се докопа државних јасала.

Кад народу прекипи, и најјача власт испари.

Ситни криминалци су на мети,
а крупни на нишану.

Власт има пуне руке посла.
Годинама зида Скадар на Бојани.

Њихови докази су лажни,
али су необориви.

Многи су нам се попели на главу.
Одатле нам лакше леме врат.

Благо папи. Не мора да изиграва
већег католика од себе.

Што је за богатог кап воде у мору,
за сиромаша је зелена оаза у пустињи.

Бог је на нашој страни,
али нисмо ми.

И ова година је берићетна,
али само за власт.

У џунгли прописа и мајмуни се хватају
за главу.

Ту смо, где смо.
За боље можда и нисмо.

Власт се потпуно променила.
Сада ни на шта не личи.

Народ има право да мисли,
али не својом главом.

Хвала им на свему.
Утерали су нам демократију у кости.

На добром смо путу, али стално правимо
грешке у корацима.

Највише нас боли неправда.
Правде се ионако не сећамо.

Пуна рука и гвоздена врата отвара.

Како је кренуло, једнога дана ћемо сви постати
технолошки вишак.

Богу божије, власти државно,
а народу шипак.

Бог све види, али не може да верује
својим очима.

Борили смо се свим силама да дођу,
а сада се молимо Богу да оду.

Метеоролози су нас опет насанкали.
Најавили су више снега током зиме.

Неста братство и јединство,
а са њима оде и комшиство.

Избомбардовали су нас за цео живот.
Далеко им Бела кућа.

Шта вреди што смо лупали у лонце
када смо поново полупали лончиће.

Раније смо маштали о свему и свачему,
а сада нам ништа не пада на памет.

Подгорица цени европске процесе,
али више воли еуропејске трендове.

Држава је одвојена од цркве,
а власт од народа.

Народ има право да бира,
али само између два зла.

Толико кукоља, а жита ни за лек.

Пензионерима и није тако лоше.
Могу да живе и од успомена.

Власт поштује глас народа.
На једно уво јој уђе, на друго изађе.

Графит је афоризам без крова над главом.

Где НАТО прође, ту трава не расте.
Остаје само пустињска олуја.

Благо пензионерима.
Више их нико неће проглашавати
технолошким вишком.

Лепота је пролазна,
али су сећања на њу вечна.

Власт с народом дели и добро и зло.
Добро током предизборне кампање,
а зло током мандата.

Не занима их глас народа.
Верују да је у супротности с гласом разума.

Јапанци нису паметни.
Раде као луди.

Кад год су помислили да имамо петљу,
помрсили су нам конце.

Увек смо се борили за мир,
а није нас заобишао ниједан рат.

Изигравамо небески народ, а да можемо,
и у земљу бисмо пропали.

Вођа се не одваја од беле заставе.
С њом нас је у црно завио.

Небески народ је сишао на земљу,
али му власт и даље живи у облацима.

Ноћна расвета је једина светла тачка
у нашем друштву.

О покојницима све најбоље.
Боље ми о њима него они о нама.

Човек се мучи док је жив,
а политичар док не дође на власт.

Богу на небу се молимо,
а боговима на земљи клањамо.

Народ се ни за шта не пита.
Нема подршку већине.

Трговци људским органима не морају да брину
за своју будућност.
Вашингтон и Брисел ће увек стајати уз њих.

Тајкуни су изашли из подземља.
Сада живе у облацима.

Покушавамо да ухватимо последњи воз.
Имамо среће што пуно касни.

Заједно смо јачи, али не знамо од кога.

Бели медведи су законом заштићени,
али ће на крају родити мечку.

Археолог је истраживач прошлости,
а политичар гробар садашњости.

Власт је пала на најниже гране.
Тако боље сарађује с подземљем.

Пилот није терориста,
али кад год затреба, авион диже у ваздух.

Уседелица је спремна да се преда,
али не зна коме.

Власт има право да лаже,
али народ нема обавезу да јој верује.

Дошао нам је црни петак.
Бела куга ће нас у црно завити.

Косово је срце Србије.
Богом дано за трговину људским органима.

Американци су против дискриминације.
Треба и Кини увести санкције.

Народ можда није довољно писмен,
али зна да чита и између редова.

Да имамо петљу, не бисмо трпели
омчу око врата.

У случају опасности разбијте стакло!
Па куд пукло, да пукло.

И похабани опанак жели да се поципели.
Хоће да живи на високој ноzi.

Власт ништа не препушта случају.
Извршава све што јој се нареди.

Левака има у свим партијама,
а левичара само на левици.

Власти долазе и одлазе,
а страни налогодавци остају.

Не могу они толико да нас омаловаже колико
смо ми спремни да се понизимо.

Безброј пута смо се опекли.
Брзо падамо у ватру.

Исток нас је увио у црвено,
а Запад завио у црно.

Положили смо камен темељац.
Градимо нови Скадар на Бојани.

Американци имају право на дугачак језик.
Наоружани су до зуба.

Стално чепркамо по прошлости.
Тако мудро бежимо од садашњости.

Реформа правосуђа је успела.
Сада имамо заштићене сведоке
и незаштићене судије.

Америка је стално у рату.
Без опаљеног метка на својој територији.

Србија би давно била на коњу,
али је Запад више пута намагарчио.

Чим су преузели власт у руке,
све су бацили под ноге.

Обрали смо бостан.
И даље нас воде покондирене тикве.

На скали њихових вредности
нула је највећи број.

Бомбардовали су нас за наше добро.
Да Бог да им се добро добрим вратило.

Веровали смо да долазе бољи.
Док нисмо схватили да су сви исти.

Народ хоће да подвуче црту,
али нема испод чега.

Сточни фонд је десеткован,
а власт тврди да су нам све овце на броју.

Наши коњи су бољи од Калигулиног.
На већој су позицији.

Французи су нам били
традиционални савезници,
али више им није стало до традиције.

Каснимо за другима, а још више за првима.

Криминалци једва чекају да падне мрак,
да би и њих огрејало Сунце.

Док човек не уплови у политичке воде,
не може да исплива на површину.

Пиши као што говориш,
а читај и између редова!

Ко с министрима ради,
не боји се глади.

Обећавали су нам чаробни штапић,
а сада нам нуде просјачки штап.

Млади немају велики избор:
или из земље или у подземље.

Животи наших грађана су у њиховим рукама,
а органи несталих Срба у њиховим телима.

Човек је највеће богатство.
То потврђује и трговина људским органима.

Када би испунили бар једно обећање,
постали бисмо највећи извозници меда и млека.

Комби-странкама се не пише добро.
Кола су им кренула низ брдо.

Бој не бије срце у јунака већ бој бије
медијско оружје.

Некада је за запослење било довољно јагње,
а сада је мало и цело стадо.

Незапослени не завиде запосленима.
Од плате више нико не живи.

Најзад знамо шта хоћемо.
Идемо до дна.

Колико су нас они намагарчили
толико су нас ови насамарили.

Одлуке би нам биле мудрије,
али их доноси проста већина.

Некада је било земља сељацима, фабрике
радницима, а сада је земља старцима,
фабрике странцима.

Залажемо се за корените промене.
Под условом да све остане исто.

Власт жваку мења, а ћуд не.

Ако се на време не опасуљимо,
Србија ће постати ситна боранија.

Кључни проблем наше привреде су катанци
на фабричким бравама.

Пси лају, а лопови пролазе.

Не треба нам влада у сенци.
Такву већ имамо.

Треће смене више нема.
Да није лопова, заборавили бисмо
и да је постојала.

Човек је као снег.
Што дуже траје, све више копни.

Боље је сто пута ставити прст на чело
него се једном хватати за главу.

Власт је незадовољна народом.
Веровала је да у њему има више мазохиста.

Ој Србијо, наша мати,
због власти ће и тебе продати.

Мајмуни су поносни на своје претке,
али се стиде својих потомака.

Мало богатство – мала брига,
велико богатство – велика брига.

Законе доноси проста већина,
а диктира богата мањина.

Наши маратонци нису стигли до циља,
а већ трче почасни круг.

Некада смо били први међу једнакима,
а сада смо последњи међу неједнакима.

Водили смо братоубилачки рат.
Зато је и био тако свиреп.

Метеоролози најављују лоше време,
а политичари боље дане.
Први претпостављају, а други лажу.

Толико смо паметни да и генијалце извозимо.

Понашају се као да су оперисани од мозга,
а целом свету соли памет.

Кренули смо крупним корацима напред,
али у погрешном смеру.

Власт је неуништива.
Стотину ће променити вера
да би сачувала свој мандат.

Мислим, дакле, и поред свега постојим.

Они више немају шта да траже.
Што им је требало, већ су узели.

Многи не уживају у живој речи,
док не чују себе.

Телевизор је прозор у свет, али му је видик
најчешће искривљен.

Све лађе су нам потонуле,
а они пуни к'о брод.

Продали би нас раније, али су мислили
да нико неће да нас купи.

Могао бих лепо да живим,
али у овом тренутку то није морално.

Млади не треба да брину за своју будућност.
Цео свет је њихов.

Није довољно да комшији цркне крава.
Време је да му удари и гром у кућу.

Многи су ме негирали.
Чак и када су ме цитирали.

Све је кренуло од врха.
Зато смо и дошли до дна.

Ни највећи оптимиста не може да пева колико
обичан песимиста може да кука.

И политичари сити и криминалци на броју.

Док не преузмемо ствари у своје руке,
нећемо стати на своје ноге.

Шеф још није проговорио,
а полтрон већ аплаудира.

Тајкуни наврћу воду на своју воденицу,
а надлежни ћуте као заливени.

Америка се изборила против банкрота.
Нашла врећа закрпу.

Европа нас слабо мирише,
али нас дуго вуче за нос.

Искусном политичару политика је средство,
а неискусном циљ.

Политика сахрањује живе,
а историја рехабилитује мртве.

Разлика између запосленог и незапосленог је у
томе што запослени чека отказ,
а незапослени посао.

Запослени ради, а не прима плату,
а незапослени не ради, а прима помоћ.

Америка негује председнички систем,
али је цар зла свакојега.

Обећавају нам куле и градове,
а ни бесправну градњу не могу да реше.

Некада смо живели на високој нози,
а сада смо на коленима.

Једнаки смо пред законом,
али нисмо пред судом.

Наша истина пролази к'о бос по трњу.
Лажи је саплићу где год стигну.

Вук на овцу своје право има,
као НАТО на недужне жртве.

Боре се за очување територијалног интегритета
Србије, а равно им све до Косова.

Телевизија је постала мелем на рану.
Чега нема у животу, има на екрану.

Власт ми иде на живце, а опозиција на нерве.

Време је да се подвуче црта.
Да се зна ко није на линији.

Политичари су навикли да ведре и облаче.
Ионако живе у облацима.

Често подижемо белу заставу.
Као да другу немамо.

Определили смо се за корените промене.
Где је некада било жито, сада расте коров.

Када се добро подмаже,
све иде као по лоју.

Што је више комби-партија,
већа је и гужва у политичком саобраћају.

У породичном стаблу има места за све.
Чак и за оне који су пали на ниске гране.

Народ је спреман да отвори очи,
али се плаши да неће имати шта да види.

Кад брод тоне, пацови први налазе
појас за спасавање.

Имамо сенилну власт.
Не сећа се ниједног обећања.

Замерају нам што палимо коров,
а другима толеришу и кад пале манастире.

Потрошачка корпа се толико смањила
да све више подсећа на корпу за отпатке.

Наш систем је оригиналан.
Споља гладац, унутра јадац.

Балкански политичари су различито
оријентисани. Зависно од тога ко им је ментор.

Толико политичара,
а ни један државник.

Некада су људи јахали коње,
а сада су коњи зајахали нас.

Немци су окачили рукавице о клин,
али их и даље сврби песница.

Наша власт је на коњу.
Узјахала нас је од почетка мандата.

НАТО је политички неутралан.
Неутралише све који му се супротставе.

Не брините за нову власт!
Не брине ни она за вас!

Не мењајте називе тргова!
То неће смањити број демостраната на њима.

Кажи будали да је туп, па ћеш видети
како ће се наоштрити!

Нисам злопамтило, али никада им нећу
заборавити онолико милосрдно бомбардовање.

Каква све будућност може да буде,
садашњост и није тако лоша.

Боље је без разлога певати
него с разлогом кукати.

Избори долазе и пролазе,
а лоши резултати остају.

Завршени су дани комедије.
На реду су године трагедије.

Невладине организације су доста необичне.
Представа им је у земљи,
а режија у иностранству.

Благо незнаном јунаку.
Не може га нико терати у Хаг.

Док је Америка на потезу,
цео свет ће бити на опрезу.

Кажу да Европа нема алтернативу.
Европа можда нема,
али Европска унија сигурно има.

Војвођански сепаратизам се поново буди,
а власти све равно до Срема.

Трговци људским органима моле Бога да Срби
не одлазе с Косова. Плаше се смањења посла.

Све мој до мојега, а осталих ни за лек!

Замерају нам што смо се бранили,
а окривљују нас и за друге злочине.

Кажу да унапређују пољопривреду,
а цео мандат млате празну сламу.

Злочини су извршени у Жутој кући,
а испланирани у Белој.

Памет главу чува, а образ је краси.

Ни по бабу, ни по стричевима,
већ по мајци и по ујацима.

Власт бирају заштићени тајкуни,
а финансирају незаштићени грађани.

Добили смо статус кандидата,
а прихватили омчу око врата.

Добили смо статус кандидата,
али су нам и даље затворена врата.

Наша дипломатија све ради на ноте.
Штити државу помоћу фусноте.

Познати адвокати су најчешће само добри
посредници између богатих клијената и
сиромашних судија.

Сунце се рађа на Истоку, па не можемо
очекивати да ће нас икада огрејати са Запада.

Човек је наше највеће богатство,
али га годинама притиска сиромаштво.

Народе, главу горе!
Ваљда ће нам нешто пасти с неба.

Могоа бих још да пишем,
али ми и написано може доћи главе.
Одувек сам био незаштићени сведок.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ЖИВКО КУЛИЋ

Рођен је 1954. године.

Доктор правних наука.

Афоризме пише још од студентских дана. Објављивани су му у бројним листовима и часописима и на Радио Београду.

Објавио је књиге афоризама:

„Ја сам тај“ (1987, Заједница књижевних клубова Србије),

„У кожи свога народа“ (2002, Радничка штампа, Београд),

„У канцама демократије“ (2009, 2010, Алма, Београд).

Живи и ради у Београду.

Живко Кулић
НЕЗАШТИЋЕНИ СВЕДОК

1. издање

<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Ликовно решење корица</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма”, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал”, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-289-6

Београд, 2012

almabg@orion.rs
www.alma.co.rs
www.alma.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

Кулић, Живко

Незаштићени сведок / Живко Кулић. – 1. изд. – Београд, Алма, 2012 (Београд : Скрипта интернационал). – 211 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира, / [Алма] ; књ. 112)

ISBN 978-86-7974-289-6

COBISS.SR–ID 193921036